

Συντελεστές

Μετάφραση: Γιώργης Γιατρομανωλάκης
Σκηνοθεσία: Αγγελική Γκιργκινούδη
Μουσική: Γιώργος Ανδρέου
Σκηνικά-Κοστούμια: Μαρία Χανιωτάκη, Αιμιλία Κακουριώτη
Επιμέλεια κίνησης: Κωνσταντίνος Τσακιρέλης
Σχεδιασμός φωτισμών: Σάκης Μπιρμπίλης
Σύμβουλοι: Νατάσσα Ζούκα, Νίκος Ζορμπάς, Κοραλία Σωτηριάδου

ΔΙΑΝΟΜΗ

Πλούτος: Γιάννης Ποιμενίδης
Καρίων: Μπάμπι Μc
Χρεμύλος: Βασίλης Παγανόπουλος
Βλεψίδημος: Γιάννης Νιάρρος
Πενία: Αθηνά Τζάνι
Γυναίκα: Έλλη Μιχελάκη
Δίκαιος: Κυριακή Καζελίδου, Ευγένιος Μπουτίν
Συκοφάντης: Ευαγγελία Αραχωβίτη, Μπάρτεκ Μποράσιεβιτς
Γριά: Αντώνης Βασιλάκης, Γιάννης Νιάρρος
Νέος: Ρεζά Αχμάντι
Ερμής: Αμαλία Αρσένη
Ιερέας: Μιχάλης Αφολαγιάν, Ντίνος Ψυχογιός
Χορός αγροτών: Ευαγγελία Αραχωβίτη, Αμαλία Αρσένη, Ρεζά Αχμάντι, Αντώνης Βασιλάκης, Λαξμί Γκαμαγκέ, Κυριακή Καζελίδου, Ρωμάννα Λόμπας, Άνια Λουκά, Έλλη Μιχελάκη, Μπάρτεκ Μποράσιεβιτς, Ευγένιος Μπουτίν, Ρίνο Τζάνι, Ντίνος Ψυχογιός
Παιδί Χριστίνα Ζορμπά

Στο πιάνο η Ευαγγελία Αραχωβίτη

Μουσική διδασκαλία: Βαλέριος Ορέσκιν, Ηλίας Πιερράκος, Ευαγγελία Αραχωβίτη

Βοηθοί σκηνοθέτη: Άνια Λουκά, Αλέξανδρος Μπαλαμάτσας, Ελίζα Συναδινού

Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: Αμαλία Θεοδωροπούλου

Graffiti: Skatones, Μιχαήλ-Σωκράτης Καφούσιας

Κατασκευή κοστούμιών: Σβετλάνα Τιτόβα και Μαργαρίτα Σακομάνι, Σοφία Πιτούλη

Κατασκευή σκηνικών και αντικειμένων: Νίκος Δεντάκης και Ρεζά Αχμάντι, Αντώνης Βασιλάκης, Δάφνη Βιδάλη, Ευγένιος Μπουτίν, Ισμήνη Παναγιωτίδη

Σχεδιασμός αφίσας-προγράμματος: Ελένη Κατσιαβού

Εμψυχώτρια: Ζακία Άκρα

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Μάκη Αρβανιτάκη, Νίκο Καρατζά, Κρίτωνα Καρσίκη, Ηλία Μαρασούλη & Άγγελο Κοτταρίδη, Γιάννη Μακρίδη, Βασίλη Παπακωνσταντίνου, Ελένη Ράντου, Χρίστο Τσιαμούλη, Μαρία Παπαντώνη (Midiclub)

Περιοδεία

Δράμα - θεατράκι Αγ. Βαρβάρας “ΣωτήρηΔημητριάδη”
Δευτέρα 4/7

Κομοτηνή - Θερινό Δημοτικό Θέατρο Τετάρτη 6/7

Θεσσαλονίκη - Θέατρο “Κήπου” Παρασκευή 8/7

Κέρκυρα - Θέατρο “Ρένα Βλαχοπούλου” Δευτέρα 11/7

Πάτρα - Θεατράκι της Μαρίας του Οργανισμού ΟΛΠΑ Α.Ε. Τετάρτη 13/7

Συμπαραστάτης και αρωγός σε κάθε πρωτοβουλία που στόχο έχει την κοινωνική, πολιτιστική και πνευματική καλλιέργεια των νέων, η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς υποστηρίζει την αξιόλογη αυτή προσπάθεια έχοντας βαθιά την πεποίθηση ότι στην κρίσιμη περίοδο που διανύουμε, ο πολιτισμός μπορεί αποτελέσει απάντηση σε αδιέξοδα.

Το έργο που ανεβάζει η θεατρική ομάδα Vice Versa αποτελούμενη από νέους ηθοποιούς διαφόρων εθνικοτήτων είναι επίκαιρο όσο ποτέ. Πραγματεύεται την έννοια του Πλούτου και τις αγωνίες ή τους προβληματισμούς που αυτή δημιουργεί στον καθημερινό άνθρωπο σε κάθε κοινωνία και σε κάθε εποχή διδάσκοντας ήθος και συμπεριφορές που θα μπορούσαν να δώσουν τη λύση στο πρόβλημα.

Εύχομαι καλή επιτυχία στους συντελεστές του έργου.

Γιάννος Λιβανός
Γενικός Γραμματέας Νέας Γενιάς

Η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς και η Θεατρική Ομάδα Vice Versa θα θέλανε να ευχαριστήσουν:

το Δήμαρχο Βύρωνος κ. Νίκο Γ. Χαρδαλιά, τον Αντιπεριφερειάρχη Περιφερειακής Ενότητας Ροδόπης της Περιφέρειας Αν. Μακεδονία και Θράκης κ. Παύλο Δαμιανίδη, τον Δήμαρχο Κομοτηνής κ. Γεώργιο Πετρίδη, τον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης κ. Γιάννη Μπουτάρη και την Αντιδήμαρχο Πολιτισμού κ. Σπύρο Πέγκα, τον Δήμαρχο Δράμας κ. Κυριάκο Χαρακίδη, το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Κέρκυρας (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ), τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΟΛΠΑ Α.Ε. κ. Κώστα Πλατικώστα για την ευγενική παραχώρηση των χώρων καθώς επίσης και την ευγενική φιλοξενία που μας παρέχουν.

Ευχαριστούμε το mad για την ευγενική χορηγία επικοινωνίας.

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ

του Αριστοφάνη

απο τη θεατρική ομάδα Vice Versa

Η ομάδα

40 Έλληνες και αλλοδαποί, 11 χώρες (Αλβανία, Ζιμπάμπουε, Ιράν, Μολδαβία, Νιγηρία, Ουκρανία, Παλαιστίνη, Πολωνία, Ρωσία, Σρι Λάνκα), μια ομάδα από φοιτητές και εργαζόμενους που συγκεντρώθηκαν με πρωτοβουλία της Αγγελικής Γκιργκινούδη και αποφάσισαν να φτιάξουν μια νησίδα ανθρώπινης επικοινωνίας, να πορευτούν και να δημιουργήσουν από κοινού. Στις δύσκολες συνθήκες της σημερινής Αθήνας με το καινούριο ξενοφοβικό της πρόσωπο, με τα μύρια οικονομικά και κοινωνικά της προβλήματα.

Η ομάδα έχει ήδη πίσω της μια πολύτιμη εμπειρία, την **Πεντηκοστή** του Ντέιβιντ Έντγκαρ, που ανέβηκε στο Ξύλινο Στέκι της Σχολής Καλών Τεχνών αφήνοντας το δικό της αποτύπωμα στο περσινό θεατρικό καλοκαίρι. Παθιασμένοι άνθρωποι, ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσης και εθνικής προέλευσης, δίνουν σε όλους μας ένα παράδειγμα αντίστασης στην κατήφεια των ημερών, με πηγαίο ενθουσιασμό και αστείρευτη ενέργεια, με αλληλεγγύη και ανιδιοτελές δόσιμο.

Στην προσπάθεια αυτή συμπαραστάθηκαν και φίλοι αγαπημένοι, καλλιτέχνες επαγγελματίες του θεάτρου, που εργάστηκαν μαζί μας αφιλοκερδώς. Πλάι μας στάθηκε και η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, συμπαραγωγός της περιοδείας μας σε πέντε πόλεις της περιφέρειας.

Έτσι, μέσα από δυσκολίες που θέλουμε να τις ξεχάσουμε αυτή τη στιγμή, φτάσαμε ακόμα μια φορά στο τέλος, στην παράσταση του **Πλούτου**, που είναι ένα βήμα παραπέρα στη συνειδητοποίησή μας, στην αυτοοργάνωσή μας, στην κατάκτηση των εκφραστικών μας μέσων. Για μας το ταξίδι ήταν πολύτιμο. Ελπίζουμε να βρείτε κι εσείς στην παράστασή μας εκείνη τη γεύση ζωής που κάνει το θέατρο τόσο μοναδική εμπειρία.

Το έργο

Ο Χρεμύλος, ένας τίμιος αλλά φτωχός πολίτης, έχει επισκευτεί μαζί με το δούλο του Καρίωνα το μαντείο των Δελφών, όπου ρώτησε ποια ηθική στάση πρέπει να κρατήσει ο γιος του στη ζωή. Αντί για άλλη απάντηση, ο Απόλλων χρησιμοποίησε στον Χρεμύλο να πάρει στο σπίτι του τον πρώτο άνθρωπο που θα συναντήσει βγαίνοντας από το ιερό. Αυτός ήταν ένας τυφλός, που ύστερα από πίεση τους αποκαλύπτει ότι είναι ο Πλούτος, κι ότι ο Δίας τον τύφλωσε, για να μην μπορεί να ξεχωρίζει τους καλούς και τους κακούς όταν προσφέρεται στους ανθρώπους.

Έχοντας την υποστήριξη του χορού, ο οποίος αποτελείται από ανθρώπους που δουλεύουν σκληρά κι όμως είναι φτωχοί, ο Χρεμύλος μαζί με το φίλο του Βλεψίδημο αποφασίζουν να γιατρέψουν τον Πλούτο από την τύφλωσή του και να επαναφέρουν τη δικαιοσύνη στον κόσμο. Τότε εμφανίζεται η Πενία, τόσο μισητή και τόσο οικεία συγχρόνως, για να υπερασπιστεί με σθένος τα ηθικά οφέλη του να είναι κανείς φτωχός. Όμως ούτε ο Χρεμύλος ούτε οι υπόλοιποι θέλουν να την ακούσουν και η Πενία αποχωρεί νικημένη.

Ο Πλούτος θεραπεύεται από τον Ασκληπιό, το σπίτι του Χρεμύλου πλημμυρίζει από αγαθά, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι λύθηκαν τα προβλήματα των ανθρώπων. Άλλοι, όπως ο Δίκαιος, είναι ευτυχισμένοι και ευχαριστούν τον Πλούτο, ενώ άλλοι, όπως ο Συκοφάντης, θρηνούν για τη φτώχεια τους. Η φιλήδονη γριά χάνει τον νεαρό εραστή της, ο οποίος πλούτισε και δεν έχει πια ανάγκη τα δικά της δώρα. Ο Ερμής εκτοξεύει απειλές ότι οι θεοί θα εκδικηθούν το σπιτικό του Χρεμύλου, γιατί κανένας πια δε νοιάζεται να τους προσφέρει θυσίες, αλλά πεθαμένος της πείνας αναγκάζεται να παρακαλέσει να του δώσουν δουλειά.

Τα πάνω έχουν έρθει κάτω, ο Πλούτος είναι πια ισότιμος με τον Δία, ο Χρεμύλος προτείνει να τον εγκαταστήσουν πάνω στην Ακρόπολη, και η λιτανεία ξεκινάει αμέσως.

Ο πόθος του ανθρώπου να απαλλαγεί από την πενία είναι παλιός όσο και η ανθρωπότητα. Αλλά κάτι τέτοιο μπορεί να εγγυηθεί τη σωτηρία του ανθρώπου; Ο Αριστοφάνης έχει πολλές αμφιβολίες γι' αυτό το 388 π.Χ. που γράφει το έργο, κι εμείς, οι θεατές της παράστασης στην Ελλάδα του 2011, έχουμε πολλά να σκεφτούμε για τον τρόπο που τίθεται σήμερα το πρόβλημα.

Σημείωμα

Είναι η δεύτερη φορά που ασχολούμαι με τον **Πλούτο**, την τελευταία κωμωδία του Αριστοφάνη. Η πρώτη ήταν το 2008, όταν τον ανεβάσαμε με τον θεατρικό όμιλο του Κολεγίου Αθηνών σε συνεργασία με το Ζάππειο Εκπαιδευτήριο και τη Μεγάλη του Γένους Σχολή της Κωνσταντινούπολης. Ήταν μια μοναδική εμπειρία για όλους μας, αλλά με τα κείμενα αυτά δεν τελειώνεις μια κι έξω. Έτσι αποφασίσαμε με την ομάδα μας, μερικά μέλη της οποίας είχαν λάβει μέρος σ' εκείνη την παράσταση, να δουλέψουμε και φέτος τον **Πλούτο**. Εξάλλου από το 2008 ως σήμερα, στα λίγα αυτά χρόνια, κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι, και πολλά από τα θέματα του έργου φωτίστηκαν με διαφορετικό τρόπο - γιατί και τα έργα αλλάζουν μαζί με τις εποχές.

Ο πλούτος πάντα συνδέεται με την ανθρώπινη δραστηριότητα αλλά και την τύχη, συνδέεται ακόμα με την ηθική: ωστόσο είναι μια έννοια που επαναπροσδιορίζεται σε κάθε εποχή, καθώς αλλάζει η ζωή και οι νοοτροπίες των ανθρώπων.

Προσπαθώντας να διακρίνουμε ανάμεσα στην ανάγκη για αγαθά και τον καταναλωτισμό, τη λιτή ζωή και τη μιζέρια, το αναγκαίο και το περιττό, εκείνο που σου δίνει ελευθερία κι εκείνο που σε βαραίνει, αναδυόταν συνεχώς μπροστά μας ο εφήμερος χαρακτήρας του πλούτου. Κάπως έτσι γεννήθηκε η πρώτη σκέψη να είναι τα σκηνικά και τα κοστούμια μας από χαρτί. Ένα υλικό με πολλές μορφές και πολλές χρήσεις. Το χαρτί, άλλοτε απλό, άλλοτε πολύχρωμο και φανταχτερό, που καταστρέφεται εύκολα, πρόσφερε μια ενδιαφέρουσα αντιστοιχίση.

Η απληστία και η αίσθηση του μέτρου ήταν κυρίαρχες ιδέες στις αναζητήσεις μας στις πρόβες. Ο πλούτος που στο όνομά του γίνονται πόλεμοι και καταστροφές. Ο πλούτος που μπορεί να σου λύνει τα χέρια αλλά όχι και να σε κάνει ευτυχισμένο. Σημείο τομής η ευημερία και οι ανθρώπινες αξίες.

Κι ακόμα όλες οι μεταφορικές σημασίες του πλούτου. Ο πλούτος του πολιτισμού. Ο πλούτος της ψυχής. Η επικοινωνία και η ανταλλαγή ανάμεσα σε ανθρώπους από διαφορετικές χώρες και πολιτισμούς. Ο πλούτος που κερδίζουμε όταν συμπορευόμαστε με τον άλλο. Μια αξία όχι εφήμερη αλλά σταθερή.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΙΡΓΚΙΝΟΥΔΗ

